

ושוררים בו הַנְּגִינָה עֲנֵנִים שמחזירים על הפתחים (של מולט), ואין מי שישיגיה בהם, משום שכל אותם בְּנֵי אֹתֹהוּ כֶּפֶר (מלט), בזווים קי בעני העם, וביתם יותר רק מכל העם, פרט למה שנחוננים להם, כמו עננים (מלט) בזווים עם. משום כך ללבנה אין אוור משל עצמה, אלא בשעה שמתהבר עמה השם היא מאירה.

בא ראה, שכתוב (מלכים א-ט) ולא בירת הפהן אמר המלך ענתת לך על שידך כי איש מות אתה. וכי על שהומין את אדרוניה נקרה איש מות? אלא משום שהיה ממקום עני, שנדרקה בו הלבנה, שהיא עניה ענתות.

ואם תאמר, (שם) וכי התענית בכל אשר התעינה אבי, משום כך צדיק שלא הרג אותו? אלא באיתר, משום שהיה ממקום עני, זכה בנו דוד עד שלא עלה למלכות, כשהיה אורב לו לשאול, והיה דרכו בעני, (אדון קדו) כמו זה באיתר. ולזמן שלט שלמה, עמדה הלבנה בשלמות, והיתה בחורה של עשר, שהכפל היה לו, לא זכה באיתר.

ונדא שדה ענתות סוד הדר היה, ורמימה שקנה אותו, הפל היה בשביב לרשות סוד עליון. בא ראה, כשהושלטה הלבנה, היא נקרה שדה תפוחים. כשהיה בעני, שדה ענתות. משום כך תשחת שלמה עיטה לה עשר ושלמות.

במו שדור, כל ימי השתקדל לעשותה לה שלמות ולגנן מני זמר לזריר ולשבח למטה, וכדור הסתלק מהעולם, השריר אוטה בשלמות, ושלמה

(מלט), ולית מאן דישגח בהו, בגין דכל אינון בני ההוא כפרא (ס"א קלשוי), קליסין הוו בעיניה דעמא, וביתיהו ריקניין יתר מל עמא, בר מה דיבין לוז, כספני (ס"א קלשוי) קליסין דעמא. בגין כה, סירה לית לה נဟרא מגרא, אלא בשעתא דאתהבר עמה שמשא אתנair.

הא חזי, דכתיב, (מלכים א-ט) ולא בירת הפהן אמר המלך ענתת לך על שדייך כי איש מות אתה. וכי על דזמין ליה אדוניהו, איש מות אקרי. אלא, בגין דהוה מאתר מסכנא, דאידבק ביה סירה, דאייה עניה ענתות.

ואי תימא, (מלכים א-ט) וכי התענית בכל אשר התעינה אבי, בגין זבאה דלא קטיל ליה. אלא אביתר, בגין דהוה מאתר מסכנא, זכה ביה דוד, עד לא סליק למלכו, פד הוה מכמאנ ליה שאל, והו ארכוי במסכנא, (לכט) אביתר בגונא דא, ולזמנא דשלט שלמה, סירה קיימא באשלמות, והוה בחרותא דעתירו, דכלא הוה ליה, לא זכה ביה אביתר.

ונדא שדה ענתות, רזא דמלחה הוה, וירמיה דקני ליה, פלא הוה, בגין לאחסנא רזא עלאה. פא חזי, כד שלטה סירה, שדה תפוחים אקרי, פד איהו במסכנו, שדה ענתות. בגין כה, תושבחתא דלתתא, עבד ליה עתירו, ושלימותא.

במה דוד, כל יומי אשתdal לمعد שלימו לה, ולגננא זמרי, לזררא ולשבחא לתתא. ובכד דוד אסתליך מעולם, שביק לה בשלימז, ושלמה נטלה לה בעוטרא, בשלימותא, דהא סירה נפקא ממסכנו, לקח אותה בעשר, בשלמות, שהרי הלבנה יצא מהענין ונכנסה לעשר, שבעשר הוה שלט על